

En Ramon de Santa Pau

«Seria de justícia reconèixer la tasca d'en Canadell al llarg dels seus anys en l'alcaldia»

PERE LLADÓ

ERamon ja és a casa. Després d'uns dies hospitalitzat al Trueta i tot superant una delicada intervenció quirúrgica, continua lluitant contra una inesperada malaltia. Però tots els amics coincidim que en Ramon només el pot matar veure el seu Espanyol a Segona Divisió. Mentre això no passi -la victòria de diumenge davant del Sevilla va ser una mena de xarop reconfortant- té corda per temps.

Parlar d'en Ramon és parlar de Santa Pau. Ara ja tornem a rebre fotografies i vídeos del poble a les xarxes socials que palesen la seva recuperació. La vila garrotxina és un autèntic pessebre i una destinació turística important.

Retirat ja des de fa uns anys de la vida política, en Ramon Canadell sempre ha estat un autodidacte. Un home fet a si mateix, emprenedor en el món de les noves tecnologies que foren imprescindibles per tal de divulgar Santa Pau arreu del món.

Ara, que tot sovint es critica la gestió dels polítics, és saludable recordar persones com en Ramon, que va ser capaç d'enfrontar-se a qui fes falta per tal de defensar el patrimoni local i la zona volcànica de Santa Pau, que als olotins els feia molta xalivera, sobretot als polítics convergents de l'època.

Cada vegada que es presentava a les eleccions, guanyava amb autoritat. Malgrat les seves majories, mai no va gaudir de dedicació absoluta a l'Ajuntament, per la qual cosa ni tan sols va carregar les quotes de la Seguretat Social al consistori i avui es conforma amb una pensió mínima dels seus temps a la fàbrica. I malgrat el desenvolupament urbanístic no gaudeix ni d'una sola propietat en el terme municipal.

Això cal dir-ho, perquè en deixar l'Ajuntament es va dir que calia aixecar les catifes i fer una exhaustiva auditoria. Curiosament mai no s'ha sabut res ni de les catifes ni dels números de l'auditoria. Calia practicar el joc d'injuriar, que sempre alguna cosa queda. És una pràctica que alguns polítics de vol gallinaci els agrada protagonitzar per tal de desacreditar el rival.

Però en Ramon té un lloc destacat a les pàgines de la història de Santa Pau. Fa pocs dies, l'ajuntament ha acordat dedicar un espai a una política barcelonina recentment traspasada sense gaire o cap lligam amb el poble. És del tot respectable, però seria de justícia reconèixer la tasca d'en Canadell al llarg dels seus anys al capdavant de l'alcaldia. Però ja se sap que en alguns indrets les petites enveges provoquen que un arbre no deixi veure el bosc.

En tot cas, en Ramon Canadell té el reconeixement de tots aquells que l'hem tractat dins i fora de la política, deixant de banda les ideologies, que totes són molt respectables.

Capaç de construir ponts sense rius, d'increïbles miradors i de preservar el patrimoni històric, en Ramon ha estat un exemple de dedicació a la vida pública que es retirà sense fer fressa, però amb l'estima de la seva gent, que li han reconegut el seu sacrifici i la seva capacitat de treball en favor dels vilatans i li han perdonat alguns dels errors que tots els humans cometem en una trajectòria llarga en el món municipal.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/05/03/ramon-santa-pau/780967.html?utm_source=rss